SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

CV. No. 63. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 2, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 2-го КВІТНЯ 1988 Ч. 63. РІК XCV.

„Упала смерть, а міць живого духа Опроменить грядучі времена"

УРЯД УНР ЗВЕРНУВСЯ ДО ДЕЛЕҐАТІВ ВІДЕНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Філядельфія (УІБ). — З уваги на затягання праці Віденської конференції що, як відомо, почалася 4-го листопада 1986 року і досі не приготовила підсумкового документу, Уряд УНР звернувся знову до акредитованих делеґатів західніх держав з двома зверненнями, що заторкують актуальні питання колективних та індивідуальних прав поза Залізною заслоною.

В першому документі навʼязується до потоптання СССР національних прав України, Білоруси, Балтійських держав і інших, а теж і до недавно оприлюдненої листи політичних вʼязнів у СССР, називаючи по імені всіх 112 вʼязнів-українців, що караються по таборах примусової праці. Супроти такого стану „людських прав" в СССР Уряд УНР остерігає західні держави перед даванням згоди на чергову післягельсінкську конференцію у Москві, як це пропонують делегати СССР і сателітних країн.

Другий документ торкається „звернення" групи захисту прав віруючих та Церков в Україні, що його переслано в українській мові делеґатам Віденської конференції ще в 1987 році. Не маючи певности, чи цей документ дістався в руки адресатів, Уряд УНР передрукував його й розіслав західнім делегатам для розгляду і полагодження.

Обидва документи вислано з кінцем березня 1988 року на віденські адреси західніх учасників конференції.

Передадуть Великодню Богослужбу в Україну

Парма, Огайо. — У неділю, 10-го квітня ц.р., о год. 11-ій перед полуднем, буде передана безпосередньо в Україну та в інші східньоевропейські країни через „Голос Америки" Великодня Служба Божа з українського православного собору св. Володимира в Пармі, Огайо. Служитиме о. протопресвітер Степан Ганкевич, декан, о. Іван Наконечний, парох і о. Юрій Сівко. Співатиме парафіяльний хор під проводом Олега Махлая.

Інші пасхальні відправи собору св. Володимира відправлятимуться в суботу вечером, 11-го година, Воскресна Утреня, в неділю рано, в год. 8:30 — Св. Літургія англійською мовою. Посвячення пасок після всіх відправ.

Е. Кач підпише проклямацію 1000-річчя

Ню Йорк. — У понеділок, 4-го квітня ц.р., о год. 10-ій рано тут у міській ратуші в залі „Борд оф естімейтс", на другому поверсі, відбудеться святочна церемонія підписання проклямації посадником Едвардом Качом з нагоди відзначування 1000-річчя Християнства в Україні.

Участь у цій виімковий церемонії візьмуть Владики Українських Церков, священики довколишніх парафій, монахи й монахині, представники організацій, зорганізована молодь і зацікавлені громадяни, до участи яких запрошує Метрополітальний Комітет 1000-річчя Християнства в Україні.

Під час церемонії буде також коротка ділова і мистецька програма.

Юра Шкрумеляк

Ударте дзвони, великодні дзвони

Ударте дзвони, великодні дзвони,
Хай піде голос у далекий світ:
Хай знають всі язики — мільйони,
Що тілом став пророчий заповіт.

Вже Правди Князь, що жертвував собою
Щоб царство мала Правда на землі,
У прах він кинув Смерть в грізнім двобою
Розпалася держава злоби й тьми.

Хто має вуха, хай уважно слуха,
Що нам голосить благовість важна:
Упала Смерть, а міць живого Духа
Опроменить грядучі времена.

МОСКВА ХОЧЕ ОБДУРИТИ ЗАХІД У СПРАВІ АФГАНІСТАНУ

Женева, Швайцарія. — Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Пол Луїс інформує у числі газети з 1-го квітня ц.р., що комуністичний уряд Афганістану, очевидно у порозумінні із совєтськими протекторами, повідомив про створення ще одної афганської північної провінції. Це повідомлення викликало різні спекуляції серед дипломатів, головно в Женеві, де відбуваються переговори між Афганістаном і Пакістаном за посередництвом ООН у справі цілковитого виведення совєтських окупаційних військ з тієї країни, і в Москві.

Виглядає, кажуть поінформовані особи і політичні спостерігачі, що комуно-московські імперіялісти хочуть ще раз обдурити Захід у справі Афганістану. Наприклад, міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе натякає також на можливість тільки частинного виведення совєтських військових частин, якщо договірні сторони у Женеві не знайдуть кращої як досі розвʼязки, або, якщо переговори не будуть успішними взагалі з якихось причин. Інтервʼю з міністром Е. Шеварднадзе було опубліковане совєтським пресовим аґентством ТАСС у четвер, 31-го березня.

Щойно тепер у Вашінгтоні і столицях інших західніх держав зрозуміли, що поголоски про відтягнення совєтського війська з Афганістану є пропагандивним трюком і що усі 115,000 військовиків залишаться у прикордонній полосі з Афганістаном на довший час, а тепер, коли проголосили про створення окремої північної провінції, не треба виключати, що це приготовили місце для совєтських окупаційних військ, які „здалека" будуть виконувати свою „покровительську" роботу у відношенні до комуністичного уряду президента Наджібулли і тим самим не даватимуть можливости для створення дійсно незалежного коаліційного уряду в Кабулі з участю усіх фракцій визвольного руху, який керує партизанськими діями муджагедінів.

Відповідаючи на питання кореспондентів, що зробить Совєтський Союз у випадку неуспішного закінчення переговорів в Женеві, Шеварднадзе відповів, що, мовляв, „наші пляни залишаються незмінними". При тому він додав, що у випадку неуспіху, СССР залишить для себе більше часу для відтягнення війська, діючи в порозумінні з місцевим урядом в Кабулі. Одним словом, кажуть дипломати в Москві, нова північна провінція, яка межує із совєтським кордоном, буде свого роду совєтською випадовою базою. Провінція створена з двох частин інших провінцій, а саме Бакаху і Язяну зі столицею Мазар і Шеріф, у якій вже урядують довірені люди Наджібулли. Існує також можливість двоподілу Афганістану на комуністичну і антикомуністичну частини, особливо у випадку перемоги муджагедінів на півдні, сході і заході, бо північні провінції вже натякають на „самостійність" і відлучення від загальної афганської території.

Москва, крім Австрії, ніколи не відступила з жадної окупованої території, цього вона не зробить також і в Афганістані, — пригадують спостерігачі.

РЕЗОЛЮЦІЯ ВИКЛИКАЛА ОБУРЕННЯ „ДЕПУТАТІВ"

Вашінгтон. — До спікера американського Конґресу Джима Райта наспів лист від голови Президії Верховної Ради УССР Валентини Шевченко, в якому вона повідомляє, що проєкт резолюції внесеної до Конгресу сенатором Деннісом ДеКонсіні і конґресменом Вілліямом Ліпінским у справі 1000-річчя Християнства в Україні, а з тим про переслідування віруючих в Україні, „викликав обурення на Україні, де свобода совісті гарантується для всіх громадян". У звʼязку з цим В. Шевченко пересилає до Дж. Райта заяву 10-ох депутатів Верховної Ради УССР які висловлюють своє „обурення і протест".

У заяві говориться, що тенденційність змісту цієї резолюції нагадує колишні часи „холодної війни", а порушення Універсальної декларації прав людини в УССР не відповідає дійсності і спрямоване на дезінформацію громадськости. В умовах теперішньої демократії та „гласності" особливо „непривабливо" виглядають ці спроби кинути тінь на політику СССР, — сказано дальше в заяві. І тут підписані підкреслюють, що у них придержується свобода совісти, і що у них немає людей, які перебувають в увʼязненні чи переслідуються за релігійні переконання, а закони щодо відокремлення церкви від держави „суворо додержуються".

Після того ствердження у заяві сказано що сьогодні в Україні діє широка мережа різних релігійних обʼєднань в тому 4,000 православних церков, понад 1,000 молитовних домів баптистів, понад 100 костелів і багато молитовних домів інших релігійних віровизнань.

Далі підписані під заявою звертають увагу американських законодавців, що обвинувачення, які є в проєкті резолюції будьто би діяльність Греко-Католицької Церкви була заборонена, є неправдою, бо рішення обʼєднання цієї церкви з „руською православною" було прийняте в 1946 році у Львові „самими уніятами", та воно було логічним завершенням боротьби, яка велася протягом 350 років, „проти духовного уярмлення і спроб відорвати український нарід від братніх російського та білоруського народів". Уніятська церква, як подає заява, „зкомпромітувала себе тісним співробітництвом із гітлерівськими окупантами" і населення рішуче засудило цю церковну коляборацію. Так само, на думку авторів заяви, скомпромітувала себе Українська Автокефальна Православна Церква, як „прислужниця фашистських загарбників". Заява наголошує що ці обидві Церкви в бігу історії завжди ширили релігійний розбрат і вели політичну боротьбу, що мала на меті розпалити національ-

(Закінчення на стор. 3)

М. НОРІЄҐА МАЄ ДОПОМОГУ АМЕРИКАНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Панама. — Тут починає ситуація успокоюватися, а уряд ген. Мануеля Норієги заповів, що страйк незабаром закінчиться завдяки фінансовій допомозі, яку дали військовому диктаторові американські підприємства, що мають у Панамі великі вклади гроша.

Як інформує „Ню Йорк Таймс" з 31-го березня ц.р. Тексако, Істерн Ерлайнс, Юнайтед Брендс та можливо ще також інші великі американські фірми зложили величезні суми гроша в готівці, щоб в цей спосіб запобігти фінансовій кризі, в якій знайшовся уряд ген. Норієги. У висліді того припливу готівки вперше від місяця будуть відкриті у наступному тижні банки, портові робітники вернулися до праці, а харчові крамниці також вже відкриті. Мільйони долярів, що вплинули до каси військового диктатора допоможуть йому переламати страйк, що опанував Панаму перед двома тижнями і передбачують що в день після Великодня в Панамі все повернеться до нормального стану, а ген. М. Норієга зовсім не думає виїздити з країни.

Готівка, яка вплинула до каси уряду Норієги є буцім то за залеглі податки, а також за майбутні податки. І так фірма Юнайтед Брендс, яка спроваджує до ЗСА овочі з Панами, заплатила 2.5 міл. дол. за залеглі податки і 700.000 дол. на майбутнє. Тексако заплатило 300.000 дол. податків, а Істерн Ерлайнс — 172,000 дол.

У СВІТІ

В ГАЗЕТІ „ІЗВЄСТІЯ", органі Верховної Ради СССР, появилось повідомлення, що колишній головний режисер Московського театру на Таганці Юрій Любімов, який тепер перебуває у Мадриді, Еспанія, серйозно застановляється над можливістю повороту до Совєтського Союзу. Як відомо, в 1983 році Любімов виїхав на тимчасову візу до Еспанії а рік пізніше, тобто на початку 1984 року, від нього відібрали совєтське громадянство рішенням Верховної Ради СССР. Свого часу режисер, перебуваючи на відвідинах у ЗСА, зустрічався у Вашінгтоні із совєтськими дипломатами і вони пропонували йому „розвʼязку". Якщо він погодиться повернутись „на родіну", вони постараються, щоб йому привернули давній пост керівника театру. Кореспондентові „Ізвєстій" у Мадриді Любімов заявив, що він все хотів вернутись на батьківщину без жадних передумов, „бо які передумови я можу ставити урядові", — відповів у формі питання Любімов.

КОЛИШНІЙ АМБАСАДОР Румунії у Вашінгтоні Сільвіу Брукане, який тепер живе на державній пенсії у Букарешті, атакував свій уряд за погіршення відносин Румунії із З'єднаними Стейтами Америки. В телефонічному інтервʼю з кореспондентом агентства Ассошіейтед Пресс у Відні Брукане сказав, що цим справам буде присвячено більше уваги на пленумі Центрального Комітету компартії, який відбудеться в травні цього року. Завдяки згаданому амбасадорові між Букарештом Вашінгтоном існували відносно добрі дипломатичні й торговельні відносини, може дещо й тому, що Румунія вела незалежну від Москви закордонну політику. До погіршення цих відносин причинився уряд президента Ніколаі Чавшеску, який загострив відношення до дисидентів, не шанував прав людини. У висліді того ЗСА відібрали від Румунії статус упривілейованої держави в торговельних справах і це коштуватиме Букарешт принаймні 300 міл. долярів.

ПРЕДСТАВНИКИ ЧЕХО-словацького комуністичого уряду почали оправдуватись за розігнання демонстрації у Братиславі і арешт закордонних кореспондентів у пʼятницю, 25-го березня. Як відомо, під час демонстрації активістів-католиків, відбулись зудари демонстрантів з міліцією. Міліціонери заарештували кілька десятків віруючих, а також декількох телевізійних журналістів з Федеративної Республіки Німеччини і Австрії. Після трьох годин інтенсивних допитів журналістів звільнили, але сама поведінка міліції проти демонстрантів викликала широкий розголос і засуд на Заході. Речник уряду Мільослав Павель підкреслив, що усіх арештованих звільнено і тому засоби масової інформації безпідставно продовжують вести пропагандивну кампанію проти Чехо-Словаччини.

На Філіппінах заарештовані два лідери комуністичної партії

Маніля, Філіппіни. — Представники командування урядових збройних сил повідомили, що на конспіративній квартирі у передмісті філіппінської столиці заарештована група комуністів, і в їх числі два керівники — Рафаель Байлосис, генеральний секретар комуністичної партії, і член керівництва Бенгамін де Вера. Арешт відбувся через день після того, як було оголошено про підвищення нагороди за допомогу у викритті комуністичних головачів.

Потім в іншому передмісті Манілі власті заарештували ще одного комуністичного керівника, члена керівництва так званої Нової народної армії — загону бойовиків комуністичної партії Філіппін. Під час цих двох операцій було захоплено багато зброї, боєприпасів, а також сучасні засоби звʼязку.

„Все це — результат активної діяльности сил безпеки, — сказав начальник штабу збройних сил генерал Ренато де Вілья. — Ми нанесли черговий сильний удар комуністам, бо мова йде про членів їх керівництва, який розшукували по всій країні".

Ці арешти, пише газета „Вашінгтон Пост", стали найбільш серйозним успіхом у боротьбі уряду з комуністами після арешту предсідника партії Рудольфо Саляса у вересні 1986 року. Протягом минулого року комуністи перейшли до тактики відкритого терору. Недавно, наприклад, вони вчинили замах на Просперо Орету мера міста Малябон, що знаходиться недалеко від столиці. Мер був поранений, а семеро його охоронців загинули. Спостерігачі звертають увагу, що при цьому комуністи вперше вжили автоматичну зброю в місті: досі вони, як правило, стріляли з револьверів.

Деякі коментатори висловлюють думку, що після арештів досвідчених комуністів до влади в партії можуть прийти молоді кадри, які думають більш реалістично. В середині партії тепер ідуть суперечки про те, наскільки плодотворчою є нова політика.

Цілий штаб людей допомагає у підготові вистави „Ярослав Мудрий"

Ню Йорк (О. Кузьмович) — З кожним днем, що зближається до дати 30-го квітня і 1-го травня, здається, що напруга усіх, які підготовляють виставу „Ярослав Мудрий" зростає. Керівник Студії Мистецького Слова Лідія Крушельницька тут найбільше переживає численні подробиці цієї підготови, хоча на ділі вона повинна журитися лише за акторів, які виступають у пʼєсі. Але у наших обставинах виглядає, що режисер є рівночасно всім, і кожна подробиця вистави є під її опікою та є її журбою.

Коли знаходимо Л. Крушельницьку, як звичайно, у залі Пластового Дому, де вона переводить проби бачимо вже тепер, що її увага зосереджена лише на цій виставі, що є ще одним засобом для відзначування 1000-річчя Християнства.

Подивляємо енергію та посвяту Л. Крушельницької для цього діла, але вона зразу нам каже, що це не лише було б можливим, як би не велика група осіб, що допомагають їй із усіх сторін.

Тут на першому місці вона підкреслює величезну допомогу, яку дає її мистець Володислав Клех, який в останніх тижнях взяв відпустку із своєї праці в Метрополітальній опері, щоб мати змогу всеціло посвятити себе підготовці постановки та декорації для пʼєси „Ярослав Мудрий". Л. Крушельницька прямо не має слів для праці В. Клеха, який дослівно думає над усім, не лише декораціями, але над правильністю костюмів, над реквізитами та навіть над проєктом афішки. Без його знання і досвіду, без його уваги для всіх деталів ледве було б можливим так професійно підготовити пʼєсу, — каже Л. Крушельницька.

До помочі В. Клехві станули як асистенти наші мистці Микола Голодик і Марко Шуган, а програмки підготовляють Таня Кейс і Наталка Соневицька.

Над реквізитами з великою посвятою працюють мистці Аня Фаріон, Оксана Цегельська і Осип Серна.

Виконання костюмів перебрали на себе членкині Окружної Ради Союзу Українок з Іриною Лішман на чолі, яка взяла на себе повну відповідальність за підготову 150 різних костюмів, що їх вимагає ціла пʼєса. Л. Крушельницька вказує на цілий ряд осіб, що допомагають, як Л. Артимишин, Е. Чума у кроях, Оля Стасюк і Гануся Рагожа, що працюють над підготовою різних прикрас до складних строїв до „Ярослава Мудрого".

Ми завважуємо, як Л. Крушельницька думає про кожний аспект постановки, а нам хочеться знати не лише про декорації і строї, але також про інші важливі справи звʼязані із виставою, а зокрема про акторів, які виступатимуть в пʼєсі, яким керівник студії посвячує найбільше часу та уваги. Довідуємося, що у виставі бере участь біля 100 осіб, а молодих виконавців із студії поповнили професійні актори: Андрій Добрянський, Володимир Курило і вперше на українській сцені, актор американських театрів Борис Луцький. „Статистами" є учні Академії св. Юра та пластуни, у хорових точках виступає ансамбль „Промінь", зложений із 10-12 дівчат під проводом Богдании Волянської. Хореографією займається керівник танцювальних груп Рома Прийма-Богачевська, а музику до пʼєси скомпонував проф. Ігор Соневицький.

Але Л. Крушельницька у своїй розповіді про велику працю для підготови вистави вичисляє не лише всіх фахових помічників, які стоять біля неї, але з вдячністю підкреслює загальну прихильність української громади Ню Йорку для її праці. Вона все ще не без зворушення згадує трагічний для неї вогонь у УНДо-

(Закінчення на стор. 3)

ВЕЛИКОДНІ СВЯТКУВАННЯ

З уваги на свято Воскресення Христового В-во „Свобода" буде закрите у понеділок, 4-го квітня ц.р., і газета цього дня не друкуватиметься. Перше число „Свободи" в наступному тижні друкуватиметься у вівторок з датою середи, 6-го квітня ц.р. — Ред.

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ ОДОБРИВ законопроєкт, який радикально послабить 55-літній закон, що відокремлював банкову систему від системи цінних паперів. Цей законопроєкт проголосований Сенатом 94 до 2 голосами, якщо буде одобрений Палатою Репрезентантів дозволятиме банкам бути власниками та правити фірмами цінних паперів і навпаки — фірмам цінних паперів дозволятиметься займатися банковими справами.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ одобрила законопроєкт, який вимагатиме від Федерального управління летунства, щоб знову прийняли 1,000 з тих контролерів повітряного руху, яких звільнено з праці майже сім років тому за нелегальне страйкування.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Принада вільного світу

Недавно появився на Мадярщині декрет з повідомленням, що від 1-го січня наступного року вільно мадярським громадянам виїздити куди хочуть. Ініціятор і автор цього декрету напевне не сподівався, що у цілій Мадярщині настане такий заколот, наче хтось всадив патик до муравлища. Перед усіма державними станицями, які приймають подання на пашпорт, від 6:30 вранці стоять черги народу. Протягом одного дня зголошено в одній такій станції 800 просьб на пашпорт. До 28-го березня ц.р., коли то „Крищен Саєнс Монітор" приніс про цю подію кореспонденцію свого представника у Відні, зголошено вже 70,000 подань на виїзд і те число з кожним днем зростає. Цікаво, що — як той кореспондент твердить — це не є демонстрація проти існуючого на Мадярщині комуністичного режиму, бо тамошній комуністичний вождь, Янош Кадар, який втримується при владі від часу здавлення большевиками революції у 1956 році, виявився зручним політиком, який неподібний не то до Сталіна, але й до Брежнєва. На Мадярщині, поруч із Східньою Німеччиною, розмірно найбільша свобода і найвищий життєвий стандарт населення. На Мадярщині зокрема існує повна свобода релігійного культу, що й спонукало Америку повернути мадярському урядові корону святого Степана, патрона Мадярщини, що її вивезено з Мадярщини потайком під час Другої світової війни.

Але і в Східній Німеччині є подібна тяга до виїзду закордон. Для східніх німців величезною принадою є високий добробут, лад і зразкова чистота міст і сіл у Західній Німеччині. Очі мадяр звернені головно на Відень, колишню столицю австро-угорської монархії. Але взагалі цей спонтанний, масовий гін, що диктує десяткам тисяч мадярів скористати з леґального права на виїзд закордон, це явище суто психологічне. Люди просто прагнуть побачити вільний світ. Люди в комуністичних країнах, навіть тих, де нема — як у Польщі — харчової кризи і хронічного конфлікту між Церквою і владою та між робітничою верствою і владою, — просто задихаються атмосферою комуністичної системи. Люди мають досить тамошньої диктатури одної партії, мають досить Політбюра, партійних квитків, тільки сповидної свободи, яка не є повною свободою, бо існує таки, хоч скрита, контроля політичної поліції над кожною одиницею. У всіх без вийнятку комуністичних країнах Европи є стихійний рух у напрямі реформ по лінії західньої демократії. Так діється в Польщі і в Болгарії, в Юґославії і Чехо-Словаччині. Сильний поштовх до такого руху дало поновне банкрутство еврокомунізму, який намагався знайти якусь симбіозу комунізму і демократії. Експеримент не вдався і всі комуністичні партії в Західній Европі, включно з Італією і Францією, де вони колись грали поважну ролю, заникли та існують скорчені без ніякого впливу на законодавство і спосіб життя громадян.

Це ще один наочний доказ, що все неприродне і все насильницьке мусить скорше чи пізніше згинути. Цікаво, скільки мадяр, які леґально виїдуть у наступному році на Захід, вернуться та який буде відсоток таких, які проситимуть азилю у вільних країнах Заходу. Це напевне створить нову проблему, ніяка бо тепер країна, включно з Америкою, нерада приймати чужинців, які стануть суперниками місцевих громадян до отримання зарібкової праці. Але масовий виїзд мадяр хоч би на короткий час до Відня, Мюнхену, Парижу, Лондону чи Риму скріпить антикомуністичну течію.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

Юрій Шерех

СВІТЛО ВНОЧІ

Перед світом чорніє ніч надворі.
Леся Українка

Знову і знову перечитуємо Велику і Просту Книгу. Знову і знову проходить перед нашими духовними очима Повість про кінець життьового шляху і воскресення Того, хто прийшов спасти людство. Беззлобно і безгнівно оповідає евангелист про Його останні муки, про Його безмежну віру і саможертву. І в скупих і назверх спокійних словах оповіді очевидця-літописця нам відкриваються вічні правди життя, ті вічні правди, як малими відбитками віддзвічені і в житті кожного з нас. І кожний, навіть найменший епізод великої драми вчить нас жити, вірити і бути гідними великого імени людини.

Ось вїжджає Ісус до Єрусалиму, і люди простеляють одежі свої під ноги осляті, і зрізають пальмове гілля і кидають його на шлях, і кричать: Осанна! Але минає кілька днів, і люди перед палацом Пилатовим кричать: Розпни Його! Хто ж були ті перші, і хто були ті другі? Чи ж не ті самі люди були це? І ми перевіряємо самі себе: чи не може і з нами цього бути? Чи не піддамося й ми хвилинному настроєві, сліпій психозі і чи не зрадимо свої ідеали, людське і Боже, що в собі маємо? І ми кажемо собі: постійність і твердість.

Ось приходить Юда і поцілунком виказує Христа. Що ж робили учні Христові? Евангелист оповідає: „І, покинувши Його, всі повтікали". Єдиний Петро пішов за Ним, але пішов, щоб тричі зректися і гірко заплакати і піти геть. І ми перевіряємо самі себе: чи не може і з нами цього бути? Чи вистане у нас витривалости ніколи не зректися себе, завжди голосити свою правду, в яких би небезпеках, муках і переслідуваннях ми не опинилися? І ми кажемо собі: вірність і віра.

Ось розіп'ятий Христос, у передсмертних муках, звертається до Матері Своєї і, вказуючи на Йоанна, говорить їй: „Ось син твій". — і звертаючись до Йоанна і, вказуючи на Матір свою, говорить: „Ось мати твоя". І знов ми перевіряємо себе: чи знайшли б ми в собі сили в останню тяжкую мінуту не про свої болі думати, а про болі ближніх наших? І ми кажемо собі: людяність і любов.

Але не легко було тоді учням і послідовникам Ісусовим. Як, той хто творив великі дива, хто мертвих воскрешав, тепер у руках катів і зрадників, і немає чуда, що вирвало б Його з їхніх рук, і не гримить грім, що поразив би ворогів Сина людського? Страшна непевність мусіла вразити їхні змалілі душі. І на хвилину вони забули докази розуму і докази віри.

Бо хіба розум не мусів би сказати їм, що у славі і величі воскресне Христос? Стояло ж це у пророків. Говорив їм про це не раз і сам Учитель. І хіба віра не мусіла тримати їх у стані горіння і піднесення? Та ж мали вони ту віру, що горами двигає і по хвилях озірних ходить вчить.

Але в хвилину страшного горя і випробування змовкли голоси розуму і віри. І що було б, якби Христос не воскрес? Чи витримала б людська душа тягар страждання і зневіри? Але ні. Провидіння бачило і знало силу людської душі. Всі бачили, як розіп'ято Христа. Небагатьом показався Він по смерті і воскресінні. Але цього було досить, щоб у переслідуваннях і тортурах поширилася віра по всій землі.

Кожний з нас у мініятюрі проходить через випробування, що їх зазнали перші учні Ісусові, перші Його вірні. І саме ті роки, що їх тепер переживаємо, це для нас роки Гетсиманського саду й Голготи. Віддзвучали крики Осанна, що звучали нам у роки 917-1918, коли співала українська земля і здавалося, що відчиняються нам ворота здійснення наших сподівань і надій. Відтоді згущується тьма. Розбито спроби нашого культурного відродження двадцятих років у Києві і Харкові. Голодом і тортурами зламано хребет нашого села в тридцятих роках. Знищено на границі тридцятих і сорокових років останні оази сякої-такої праці на околицях української землі. Безглуздим нищівним валом двічі перекотилася чужа і непотрібна нам війна через наші землі, пустошачи країну і забираючи мільйони людських існувань. І кати запанували неначебто неподільно над усією нашою землею.

Тож чи не дивно, що зрадники по обидва боки совєтського кордону не вірять у перемогу святої справи і готові служити сильнішому, готові розривати ризи розіп'ятого і метати жереб на хітон його? Тож чи дивно, що і з-поміж нас дехто думає тільки про те, як найліпше врятуватися і влаштуватися, зрікаючися правд життя свого?

Ні якщо вже дивуватися, то не цим проявам зневіри і зради, а тому, як багато стійких і непохитних, як багато тих, що зберігають віру. Це ті, хто на українських землях не склав своєї зброї і не згасив свого духу, опинившися в ворожому оточенні, без спільників і допомоги ззовні. Це ті, хто на вигнанні, серед злиднів і тягарів, не зрікається свого імени і свого покликання і кожну хвилину свого життя і кожне зусилля рук своїх віддає своїй Землі.

Так в історії людства є не багато прикладів, щоб в таких обставинах народ так тримався своєї віри і так це піддягав би настроям хвилини. Це правда, що багато з того, що ми робимо, ми могли б робити краще і доцільніше. Але правда і те, що ми робимо і що ми знаємо, що наша праця, наша боротьба і наша віра переможуть.

Так віримо, бо знаємо. Бо не сліпі, а зрячі. Хіба не показує кожний, навіть малий факт приховане це, але все наочніше зростання нашої сили і нашої правди? Три століття триває наша боротьба за наше право, за нашу волю і нашу державу проти Півночі. Одиниці провадили її з чужини в XVIII сторіччя, сотні в XIX сторіччя, тисячі опинилися за кордоном політичними еміґрантами в двадцятих роках, сотні тисяч тепер. Поразки, з яких військо виходить, подесятиривши свою силу, хіба це не знак близьких перемог? Мовчання вкривало наше ім'я, ім'я України, ще в XIX сторіччі. Сьогодні це ім'я лунає по всьому світі, і навіть Іроди-Мануїльські змушені кривоприсяжити ним. Хіба це не ознаки того, що надходить час нашої перемоги, нашого воскресення?

Перед нашими очима встають до нового життя найстарші народи світу народи Сходу. Ми маємо: в ряді цих воскресень і наше місце, тільки черга наша приходить пізніше, бо складніші й трагічніші обставини цієї країни, що стоїть на межі Европи й Азії. Але цифри і факти з залізною неминучістю показують нам, що черга нашого повстання з мертвих близиться. Сама дійсність кричить: бути Україні!

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про бабки бабуні

Пригадуєте дорогі читачі, особливо старшого віку, як це було колись у передвеликодній час? Як наші бабуні святочно і довго приготовлялися до Великодньої Неділі, як печення бабок було цілим обрядом, що проходив протягом повного дня із хвилюванням господині, щоб, не дай Боже, не було якогось „нещастя" у формі загарячої, або захолодної печі, чи продуву у кухні. На столі були розкладені приписи, писані рукою також бабуні (ще із „йорчиками" та мірами на лути і копи) поруч з усіми додатками до баб, а вірна Кася чи Гануся чекала наказів бабуні, як вояк перед маршом до бою. А там тісто з дріжджами опинялося у великій макітрі враз із 60-ма жовтками і Кася зачинала свою боротьбу з ним великою копистkою, а відтак руками. „Бити" треба було принаймні півтори до двох годин, аж тісто мало т. зв. „піхурі", бо інакше баба не виросла. На обличчі бабуні та її помічниці виступали сильні рум'янці, бож треба було в печі запалити вогонь вже вранці, щоб температура для печива була рівномірна.

Коли баби вдруге підросли, у високих тільки на них призначених посудах, і опинялися у печі, приходив час найбільшої напруги нервів: чи виростуть вони належно, чи аби не зарум'яняться зверху надто скоро, — а відкривати грубку у першій півгодині не було дозволено.

Вкінці — найбільше святочна хвилина — баби виходили з печі і осторожно відпочивали на пуховій подушці із ліжка бабуні, щоб припадково не „запалися".

Ах яке задоволення було у бабуні на обличчі, як стояли вони рядочком високі, стрункі, легкі, як перце, готові ще на своє завершення, покриття їх білою цукровою склицею на самому верху, на що ми, діти чекали нетерпеливо, щоб пальцем захопити дещо із склиці, яка стікала по боках високих баб. Здається ще сьогодні із словом Великдень лучиться невідклично цей характеристичний запах бабуненої „їдальні", де стояло у Великодню Суботу на широкому столі все добро до посвячення, запах цих надзвичайних великодніх баб помішаний із гострим запахом ковбас, хрону, яєць і свіч, віск яких скапував струмочками немов склиця на бабуниних бабках. А ми всі стояли довкола, як священик посвячував Божі дари і відтак співали вперше грімке і завжди зворушливе „Христос Воскрес".

Так це було колись.

А сьогодні? Вже довго перед Великоднем іде в рух телефон, єдиний тепер засіб скорого порозуміння, і на телефонічних дротах зависають запити:

— Чи знаєте, хто цього року буде пекти бабки? Чи відомо вам де можна буде їх купити? А по скільки продають одну бабку?

На нечисленних передвеликодніх т. зв. „ярмарках", що їх в поодиноких місцевостях підготовляють відділи СУА, церковні сестрицтва чи пластунки, бабки — це найбільше пошукуваний товар. Їх замовляють завчасу, навіть не питаючись за ціну, аби тільки купити та не мати „клопоту" із печенням удома. Правда, здається в кожній українській родині є заховані приписи на бабки: бабуні, мами чи одної з українських куховарських книжок. Можна такі приписи найти тепер навіть часто у чужинецькій пресі чи американських куховарських книжках, але... є тисяча різних оправдань, чому сьогоднішні господині не мають охоти їх пекти.

— Як я можу зібрати разом п'ять годин часу, щоб приготовити тісто, почекати аж двічі підросте і спекти бабки? — жалується сусідка праці.

— Хто хоче бавитися таким складним печивом, як можна його купити? — дивується молода українська жінка.

— Я зовсім не розумію того припису на бабки, що його дала бабуня, — жалується інша, — бо що це значить, наприклад, „дай молока, скільки забере". — Що забере і як це тісто має виглядати?

Отож, купують, шукають, готові їхати навіть далеко автом, щоб лише самому не пекти баб, а таки „задержати великодню традицію", навіть коли сьогодні електричні машини а „упрощені" приписи готівлі баб зовсім не вимагають довгого часу чи великого досвіду.

А все ж бабки бабуні були неперевершені і незаступимі у традиційному українському Великодні. А може це нам лише так здається, коли згадуємо гарне минуле?

О-КА

Христос Воскрес!

Іван Франко

ЛЕҐЕНДА ПРО ПИЛАТА

Сталося одначе те, що, бачучи його; втікало все, як від гадини їдовитої.

Слуги й невільники втікали перед ним. Навіть ветеран-леґіонер, що ніколи нічого не лякався, і той затрясся, побачивши свого пана, й уперше за життя своє утік зі стійки.

Пилат пішов спочатку на високий дах своєї палати, де у вечірнім холодку сиділа його жінка. Побачивши чоловіка, перейнята несвідомим таємничим перестрахом і огидою, крикнула вона пронизливо й стрімголов кинулася з даху. Заки долетіла до землі, розбилася її голова об гострий піддашок палати.

Пішов Пилат опісля до покою, де в колисці, вистелений пухом, спала його єдина дитина — немовлятко. Та коли батько нахилив над нею своє лице, дитина розплющила очі, посиніла й глибоко зідхнула. За хвилину тіло її було холодним, застиглим трупом.

І положив Бог знак на груди Пилата, прокляв життя його і смерть його, душу його й тіло його, гірш, ніж Каїна.

Бо Каїн, забивши брата, не вмивав своїх рук з крови, чув вину свою, втікав і ховався.

А той, що правду чисту віддав у катівські руки, скидав зі себе відповідальність за свій учинок. І от усяка правда відступила від нього; все, чим він жив, пишався й дихав, покинуло його навіки.

Родина його зникла, як марна тінь. Цісар з ганьбою вигнав його зі служби. Навіть родинне місто, куди він був сховався, викинуло його із своїх мурів.

Довгі літа блукав він по світу, волочучи за собою тягар людської ненависти й погорди.

Вкінці, постарілий передчасно, хворий і збідований, сів він при битім шляху, благаючи у прохожих шматка хліба.

Та, побачивши його, навіть, наймилосердніші серця робилися тверді, як кремінь. Навіть невинні дівчата й жалісливі молодиці кидали в нього камінням.

Горе вам, люди чесні і добрі, коли служите неправді й підлоті! Горе вам, чи служите ви в злій, чи в добрій вірі.

Ні тричі горе тим, що служать у добрій вірі! Вони бо подібні золотим кайданам на невільнику, подібні вовкам, що живе м'ясо роздирають.

Вони подібні Пилатові, що віддавав Христа на муки й прилюдно вмивав руки на знак своєї невинности.

Це образ гідний найвищої погорди, найбільшого гніву Божого. Чи знаєте, яка доля судилася Пилатові?

Пилат віддав Христа на муки й сказав: „Я невинний! Самі ви того прагнули!" Потім узяв води, вмив привселюдно руки й пішов на обід, наче нічого не сталося.

Роман Кухар

БОРИС КУДРИК У ВЕЛИКОДНІХ СПОГАДАХ

Саме проходив Страсний Тиждень 1939 року. Хоровий ансамбль Успенської церкви під керівництвом Орленка-Прокоповича проспівав до радіопередачі з церковних хорів вибрані частини Воскресної Утрені, між ними й відоме, дуже мелодійне „Плотію". Серед хорових членів концертної програми були здебільшого професійні музики та співаки, як диригент Омелян Плешкевич, оперний соліст-бас Романовський, ревелерси Є. Козак і Курочко, члени хору „Сурма", але найшлись у тому почесному товаристві ще не рутиновані молодші сили, що якраз переходили свій хресний вогонь у цьому відповідальному виступі зі замітним хвилюванням. Співочі партії не належали до легких, багатохорових проб до виступу не було, бо професіоналам одні-дві проби повністю вистачали. Зате співочий молодняк за даних святкових умов не почувався впевненим у деяких складніших партіях. Особливо тенори, що надавали поруч із сопранами тонального забарвлення цілости композиції, несли значну відповідальність за успіх радіопередачі. Звідсіля і зрозуміле напруження серед молодших співаків у перших тактах проспіву. Присутність між ними добрих знавців їхньої партії, що в сумнівних місцях могли б дати підпору, була дуже побажаним фактором. Тим то й не абияк доцінило моє крило високих голосів участь незнаного члена концерту, що впевнено модулював у проспіві хоч і незначним, проте виразним голосом, устійнюючи мелодійну лінію виконання голосистих проте менш досвідчених тенорів. Після успішного закінчення радіопередачі церковного концерту оглядають за нашим вельми корисним співвиконавцем, що послужив нам такою сутньою підтримкою. Допитуюсь, хто він такий — отой зразковий читач нот, що нізвідкись тихо появився й так же непостережно, скромно кудись пропав? — О, то ви його ще не знаєте? — озвався один з рутинованих професіоналів. — Та ж це наш видатний музиколог, д-р Борис Кудрик. Отакий був початок моєї пам'ятної приязні з тією рідкісною в наших часах людиною — чоловіколюбцем.

У Львівському Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка (большевики перезвали його на Музучилище) до цікавіших навчальних предметів належав курс історії музики. На весні 1940 року покликала управа школи професора місцевої Державної Консерваторії, знавця тієї доби історії музики, доповнити курс періоду барокка й його чільного представника, Йогана Севастіяна Баха. Запрошений для прочитання лекції лектор задивував студентську авдиторію своєю очевидною ерудицією давньої музичної ділянки.

— Читає ото з пам'яті, все про що він говорить, має в пальцях, за словом до кишені не полізе — обізвався в перерві про непоказного ззовні викладача один з моїх клясних сусідів, новоприбулий слухач із східніх областей. Не то, що засвідчив лектор прекрасне знання доби й генія Баха, а ще й ілюстрував без ужитку нотної партитури дискутовані частини великого Бахового твору, „Пасіони згідно з Євангелією Матея", приводячи довші зразки цієї надхненної музики у своєму фортепіяновому виконанні. Бо й кому було знати краще Йогана С. Баха, як не нашому композиторові клясичного стилю, Борисові Кудрикові, що й тоді під Великдень продемонстрував заслуханим студентам Інституту кращі місця з ораторії й подав так чітко й акуратно нарис життя і творчости її безсмертного автора?

Музично-театральна діяльність Львівського Оперного театру розгорталась на всю широчінь у провесняний час 1942 року. Директор театру Володимир Блавацький рішив з черги поставити клясичну драму Лесі Українки, „Камінний господар", у сучасному оформленні. Для доповнення цілісної картини цього твору під знаком постанови в оперному театрі недоставало музичного еквіваленту супроводу, досі бо за традицією ставили „Камінного господаря" без музичних ефектів, дарма, що драми Лесі Українки аж напрошуються під музику. Як згодом виявилось, музичне оформлення — велике новум у цій драмі, що його майстерно виготовив д-р Борис Кудрик, своїм піднеслим характером в одуховленій постанові залишило незабутнє враження в той Великодній воєнний час перемоги духових вартостей над матеріяльними силами.

Несповна три роки перегодя наша батьківщина зазнала історичного ісходу з рідних земель. Між масами біженців із краю знайшовся д-р Борис Кудрик, що прибув до Відня ще в 1944 року, як музичний керівник театрального ансамблю легкої музики, „Веселий Львів". Популярний „Бусьо" був зокрема великим приятелем студіючої молоді й мав серед молодшого покоління своїх особливих прихильників, а то й звеличників. В той час розвинув він не абияку активність у музично-культурному житті нашого віденського громадянства. Був частим учасником в академічних концертах, виступав, як самостійний виконавець і супроводив інших мистців у загальних концертах і різних музичних імпрезах. З уваги на свої наукові й музичні знання (називали д-ра Кудрика „живою енциклопедією"), був співробітником наших пресових органів і загально визнаним рецензентом музичної літератури й суспільних подій музичного характеру. Він і постійно коментував, головно у „Краківських Вістях" в 1944-45 роках, на тему замітніших суспільних культурно-мистецьких подій. До його авторитетного голосу прислухались рівною мірою мистці сцени, як і культурні діячі громади.

Після оживленої співпраці з моїм шановним дорадником, учителем і музичним акомпаньятором, зокрема у приготованих працях над теноровими партіями в ораторіях Моцарта „Реквієм" і „Містичною трояндою" Кляфського в передвеликодній час музичної програми в Віденському соборі „Альтлерхенфельд", настали, за тимчасовою відлигою, дуже холодні дні й мій тендітний приятель, сердешний д-р Кудрик, перестудився. Тому, що був прикований до ліжка, треба було й заопікуватись ним. Спроквола почав приходити до здоров'я, проте під ту пору, коли доводилось залишати Відень, бо совєтські війська наближались до столиці, був він іще дуже слабкий. Саме в той час у нашій групі студентів Віденської „Січі", що у квітні 1945 року мала покидати Відень, був теж наш шановний сеньйор літературознавець д-р Остап Грицай, тож була б нагода й д-рові Кудрикові до нас пристати. На жаль, з уваги на важкі умови подорожі в незнане годі було нам наражувати обезсиленого тоді Буся на передбачувані труди й безсонні ночі твердої й непевної дороги. Та й, як же було нашому недужому приятелеві-композиторові возитись у безвісті під ту критичну пору зі своїм нерозлучним тягарем, сотень партитур інструментальних та вокальних композицій? А розставатись зі своєю творчістю було йому не під силу. З вини непередбачених обставин залишився д-р Кудрик, „в добу жорстоку, як вовчиця", на ласку долі в Відні.

Коли б ми знали, що попаде він, аполітична людина, в тенети НКВД — тих кривавих людоловів XX століття, після совєтського загарбання Відня, та що загине опісля десь у сибірських концтаборах, були б у той час нашого Страсного Тижня хоч насилу забрали його, хай і невидужалого, обвантаженого нотним тягарем, з собою в далеку мандрівку до волі. З цією шляхетною, обдарованою багатогранними талантами, в нічому непровинною людиною, що творив у кожну довільну хвилину життя, навіть під час бомбардувань у віденських бункрах, творив удень, на ходу, і ніччю у своїй холодній кімнаті в ліжку, перед приходом сну, зійшла зі світу й його велика музична спадщина. З нею він нездатний був розлучатись весь час на тернистих стежках прикрої еміґраційної долі і навіть в обличчі загрози з боку „безбожних займанців", як Кудрик звик був висловлюватись про большевиків.

Під час його арешту в Відні совєтські поліційні органи вилучили в його тимчасовому місці замешкання, з яких 50 фунтів нотної літератури авторства нашого незабутнього музики й чоловіка Божого. В тому насильстві над людиною св. пам. Борис Кудрик поділив долю безчисленних наших діячів культури, що їх людоненависницька московсько-совєтська система хотіла не лиш фізично, але й духово знищити.

ПРЕДСТАВНИЦЯ „УКРАЇНСЬКОГО ВІСНИКА"

Редколегія незалежного журналу „Український Вісник", що почав виходити від вересня 1987 року в Києві-Львові, звернувся до мене з проханням бути їх представником на Заході, на що я, як перекладач літературних творів, погодилася. Згідно зі заявою відповідального редактора Вячеслава Чорновола, хочу пригадати, що передрук матеріялів „Українсько го Вісника" та „Українського Вісника-Експрес" дозволяється з єдиною вимогою: не міняти ні тексту, ні термінології, ні не давати при передруку інтерпретувальних коментарів. Правопис можна пристосовувати до тутешніх норм.

Д-р Анна-Галя Горбач

Зустріч Марка Рубана з дітьми

Подяку складає Ліда Рубан.Справа — Марко, зліва — Н. Світлична.

На запрошення дітей недільної школи і молодшого відділу Української Православної Ліги, в неділю, 13-го березня ц.р., загостив новоприбулий Марко Рубан з мамою Лідою до української православної церкви св. Вознесіння в Клифтоні, Н. Дж.

Після Літургії і зворушливого привітання дорогих гостей настоятелем церкви св. Вознесіння о. Юрієм Галицею був відправлений Молебень за успішне лікування Марка.

По Молебні діти, парафіяни, гості та представники організацій на терені Пассейк-Клифтон привітали Марка з мамою в церковній залі.

Невтомна працівниця в обороні правозахисників, колишній політв'язень і член ЗП УГГ, Надія Світлична представила тяжкий шлях родини. Під сучасну пору родина Рубанів розділена на три частини. Мама з сином перебувають в ЗСА, донька з бабусею в Україні, а батько — в найсуворішому концентраційному таборі ч. 31.

Парафіяни і гості вітали Марка з мамою та складали свої щедрі пожертви. Він церковних організацій пожертви і привітання склали: діти недільної школи, УПЛіги (молодший і старший відділи), парафіяльна управа та сестрицтво. Від громадських організацій подарунки склали: Пласт, СУМ, „Рідна Школа" в Пассейку, 18 і 70-ий Відділи СУА, ОЖОЧСУ, „Самопоміч", 182-ий Відділ УНСоюзу і 141-ий Відділ Народної Помочі.

Ці незвичайні гості, які недавно прибули до ЗСА, принесли до нашої парафії свіжий подув з рідних земель — Полтавщини, з якої походить багато наших парафіян.

На залі мав свій інформативний стіл представник організації Американці в Обороні Людських Прав, яку очолює Божена Ольшанівська, та подав інформацію про працю організації. Слід підкреслити, що ця організація вклала вже чимало корисної праці в обороні людських прав.

Збірка на „Фонд Марка" продовжується. Закликаємо громадянство на нашому терені складати свої пожертви на адресу: Holy Ascension, Ukrainian Orthodox Church, 635 Broad St., Clifton, N. J. 07013, зазначуючи на чеку „Фонд Марка".

Сподіваємось також, що інші українські громади на терені ЗСА включаться активно в акцію моральної та матеріяльної допомоги Маркові та його родині.

Світлана Марченко

ВАСИЛЬ СТУС

В ЖИТТІ, ТВОРЧОСТІ, СПОГАДАХ ТА ОЦІНКАХ СУЧАСНИКІВ

Упорядкували і зредагували

Осип Зінкевич і Микола Француженко

Українське Видавництво „Смолоскип" ім. В. Симоненка, Балтимор-Торонто, 1987, друком Укрпрес, Вудсток, Мериленд, стор. 463. Тверда оправа.

Ціна 17.00 дол. з пересилкою.

Книга складається з трьох розділів: 1) статті, нотатки і виступи Василя Стуса, листи до друзів, таборові записки; 2) судові і позасудові репресії, виступи за захист Василя Стуса; 3) виступи, спогади і дослідження творчости Василя Стуса та три підвідділи: на смерть Василя Стуса, спогади учасників і до джерел творчости поета.

Книжку можна набути:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує додати до ціни 6% стейтового податку.

З приємністю повідомляємо українців у всьому світі, що вже вийшли з друку праці

Професора Володимира Шаяна

— Основоположника Відродження Української Рідної Віри, під назвою

„ВІРА ПРЕДКІВ НАШИХ" — КНИГА ЗНАННЯ (Священна Книга)

Рідновірів — Визнавців Української Рідної Віри

На цих працях, які почав писати Володимир Шаян від 1934 року, ще будучи студентом Львівського Університету, постали усі „учителі", „пророки", „волхви", „духовники" та проповідники.

Професор Володимир Шаян був дуже кольоритною індивідуальністю: санскритолог, філософ, поет, автор наукових і багатьох публіцистичних розвідок.

Книга має 893 сторінки, в твердій оправі з золотими відтисками.

Радимо всім українцям-патріотам придбати цю книгу, звертаючись на нижче подану адресу, або питати в головних українських книгарнях.

Управа Об'єднання Українців Рідної Віри

UKRAINIAN NATIVE FAITH

SVYATYNYA DAZHBOZHA

Head Office, 21 Munn Street, Hamilton, Ontario, Canada L8V 1K1

Відзначення сотника М. Терлецького і хорунжого І. Тершаковця

Так звичайно буває, що у вирі життєвих, родинних і громадських обов'язків забуваємо звернути увагу на заслуги членів громади, які є ще серед нас, щоб оцінити їх заслуги для рідного народу. І тому управа Нюаркського Відділу ОбВУА постановила відзначити вояцьким прийняттям наших двох найстарших віком членів. Це вояцьке прийняття відбулося у приміщенні Голідей Інн в Сомервиллі, Н. Дж., власником якого є член нашого Відділу Микола Бойчук. Імпреза відбулася 13-го вересня минулого року в присутности близької родини та понад 20 представників місцевих комбатантських і громадських організацій та великої кількости гостей і приятелів ювілятів. Цим Відділ ОбВУА бажав відзначити їх як учасників визвольної боротьби. Бо таких рідкісних відзначувань буде у нас чимраз менше, і тим самим ми старалися підкреслити нашим могіканам великих історичних подій, що ідеї, за які вони і тисячі їх побратимів боролися, не є нам маловартісними. Вони і події, в яких вони брали участь, є символом і дороговказом до дальшої боротьби за наші слушні права на самостійне життя нашої нації.

Під час відзначення ювілятів (зліва): І. Тершаковець, о. С. Іваночко, полк. М. Ліщинський, О. Труш і д-р Б. Шебунчак.

Зліва: полк. М. Ліщинський, О. Труш, д-р Б. Шебунчак, сотник д-р М. Терлецький і О. Терлецька.

Програму цього вояцького прийняття відкрив голова Відділу ОбВУА Осип Труш і попросив д-ра Богдана Шебунчака до його переведення. Д-р Шебунчак в першу чергу представив почесний стіл і членів родини, а опісля попросив представників організацій до привітів і споминів. Сильветку життєвого шляху сотника доктора Миколи Терлецького насвітлив д-р В. Шебунчак, а про хорунжого Івана Тершаковця розповів його племінник полк. Михайло Ліщинський. Таїса Богданськам відома наша піяністка, відіграла в'язанку стрілецьких пісень, які з ентузіязмом підхопила і відспівала публіка. Оба прелегенти подали обширні інформації про ювілятів, які у скороченні подаємо нижче.

Сотник д-р М. Терлецький народився в Тустановичах Дрогобицького повіту в Галичині, в заможній родині, де було чотирьох синів і чотири дочки. Один його брат згинув у рядах УСС. Початкову школу почав у Тустановичах, а гімназію закінчив у Дрогобичі іспитом зрілости в 1910 році. Вже від четвертої кляси був активним у самоосвітніх гуртках, ще як абітурієнт брав участь в українському студентському вічу 1-го липня 1910 року. Тоді прийшло до зудару з польськими студентами, в якому загинув Адам Коцко. М. Терлецький був тоді заарештований. Він також був замішаний у відомому „процесі 101". У вересні 1910 р. залишив Львів, бо, свідомий того, що його не приймуть на медичний факультет, поїхав до Відня, але в дорозі зупинився у Кракові і там, за намовою приятелів, залишився на студії на медичному факультеті Ягайлонського університету. Вибух війни 1914 року перериває його студії і, покликаний до австрійської армії, перебував на італійському фронті. З цього фронту дістав двічі семимісячні відпустки, під час яких вислухав останні семестри, склав другий і третій іспит і 11-го липня 1918 року дістав диплом краківського університету як доктор медицини.

Розвал Австрії застав його на італійському фронті, з якого він повернув додому, зголосився в ряди УГА і з нею перейшов усі етапи боротьби і страхіття тифу. В рядах УГА він як лікар займав командні пости в медично-санітарній службі. Про цю санітарну службу написав спогади, які були надруковані в „Лікарському Віснику". Коли вже не було сили встояти у нерівній боротьбі з ворогами, перейшов з частиною УГА під командою ген. Кравса в Чехію і був інтернований в Ліберці. Звідти виїхав до Праги, де працював у клініці. В 1922 році повернувся до рідних Тустанович і відкрив лікарську практику і одружився з Олександрою Стахурівною. Тут знову поринув, крім лікарської практики, у громадську працю, а за свої заслуги для Пласту був іменований в 1928 році як Добродій Пласту.

Хорунжий Іван Тершаковець у своїй професії правника-оборонця робив все можливе, щоб обороняти інтереси нашого народу під польською займанщиною. Він народився 4-го березня 1899 року в селі Кліцко, повіт Рудки. Після закінчення академічної гімназії у Львові у 1917 році був покликаний до австрійської армії і в Кракові закінчив старшинську школу, а звідти був висланий на італійський фронт. Будучи у відпустці в 1918 році, він 1-го листопада зголосився до української армії і вже 2-го листопада взяв участь у боях за Львів, де був поранений. Шпиталь захопили поляки і його разом з іншими хворими шпиталю, вже як полоненого вивезли до Кракова, звідки при помочі югославів виїхав до Відня, а потім через Букарешт повернувся до Стрия, де знову зголосився до УГА і був приділений до саперського коша 4-ої бригади в рангзі хорунжого. Тут він був перенесений до 10-ої бригади, з якою перейшов за Збруч. На Великій Україні брав участь у поході на Київ і в боях проти денікінців та більшовиків. Хворів на тиф, а в чотирикутнику смерти знову захворів на плямистий тиф і під час великих морозів, лежачи у неопалених вагонах, відморозив ноги і донині відчуває наслідки цього. З частинами УГА дістався до польського полону і після восьмимісячного ув'язнення у таборі Тухолі повернувся додому. Продовжував студії в Українському Тайному Університеті, а після закриття університету поляками виїхав до Відня і закінчив Експортову академію. Тоді знову повернувся до Львова і поступив на правничий факультет, який закінчив ступенем магістра права. Відкрив адвокатську канцелярію в Комарні і включився в активну громадську працю.

У вересні 1939 року був покликаний до польської армії, а під час німецької окупації відкрив адвокатську канцелярію в Бережанах. Звідти у 1944 році виїхав з родиною до Німеччини, а в 1949 році — до Америки.

Притаманним і логічним висновком нашої хоч і програної визвольної боротьби було те, що свідки цих історичних подій були неначе цілющим кормом, на якому формувалося і виростало нове покоління нових борців, які перебирали естафету до дальшої боротьби. Цей феномен не минув ближчих і дальших членів наших ювілятів. Ось варто згадати племінника хор. Тершаковця — Зенона Тершаковця, правника, який був під час і після Другої світової війни членом ОУН, членом 7-го куреня ім. князя Льва у Львові, у 1944 році провідником ОУН Дрогобицької області, а від 1946 року — провідником ОУН Львівського краю. Згинув 4-го листопада 1948 року у бою на Львівщині, розірвавши себе гранатою, щоби не попасти живим в більшовицький полон. А вже за наших днів дисидент Іван Гель, якого недавно звільнили з тюрми, є також племінником хор. Тершаковця. Те саме можна б писати про родину д-ра М. Терлецького, але на це не дозволяє нам обмежене місце цього допису. Згадуємо це тільки тому, бо ми є свідками впливу визвольної традиції, яку творили ті, яких ми відзначили. На цих традиціях виростають нові борці, які будуть продовжувати розпочату боротьбу до переможного кінця.

Дальший розділ життя наших ювілятів пов'язаний з подіями Другої світової війни і у вирі цих подій не легко було пробиватися крізь життєві початкові труднощі в Америці. Але вони і це перемогли і можуть сміло сказати, що вони є в нас, з нами і з тими, що прийдуть після нас.

Учасник

Катруся і Орися Мурзи виступлять в Камі Голл

К. Мурза

О. Мурза

Ню Йорк. — В неділю, 10-го квітня ц.р., о год. 3:15, дві учениці УМІ кл. Таїси Богданської Катруся і Орися Мурзи виступлять в концерті, який влаштовує Асоціяція учителів музики в Ню Йорку.

З їхнього репертуару вибрали судді до концерту українські композиції. Катруся виконає „Марчіяле" Миколи Фоменка, а Орися „Варіяції на тему „Їхав козак за Дунай" Романа Савицького.

Концерт відбудеться тут в Камі Голл, 185 57-ма вулиця, захід.

Концерт в честь Т. Шевченка в Рочестері

Заходами Громадського Комітету Тисячоліття Християнства в Україні відбувся в Рочестері в неділю, 6-го березня ц.р., в залі української православної церкви св. Покрови, концерт на прославу Тараса Шевченка. Виступив український чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії під мистецьким керівництвом Михайла Длябоги, при фортепіяновому супроводі Ірини Пелех-Зварич.

Концерт відкрив коротким словом і привітом хорового ансамблю з Філядельфії голова місцевого Комітету Тисячоліття Роман Куціль. Програма концерту, цікава і різноманітна, складалась з двох частин.

В першій частині наголошено наші святкування Тисячоліття виконанням релігійних творів, які репрезентували різні стилі — від Бортнянського до Гнатишина. Першою точкою був зворушливо виконаний „Заповіт" Т. Шевченка, музика Кирила Стеценка, з гарним підкресленням відповідних місць, зокрема останні слова: „І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій, не забудьте пом'янути не злим, тихим словом" — прозвучали як молитва. Наступні дві пісні: „Хваліте Бога", Лірина, і „Блажен муж", Гнатишина, хор проспівав достойно. Прекрасно був виконаний, в англійській мові, „Гимн боротьби", муз. В. Стефе, в якому зокрема піяністка проявила високу клясу гри. Опісля хор проспівав Бетовена „Славень природи", в перекладі на українську мову Р. Степаняка. Останньою піснею першої частини був набожно виконаний концерт ч. 29 Д. Бортнянського „Восхвалю Ім'я Бога".

Друга частина концерту почалася оригінально: хорист Роман Книгиницький драматично і з глибоким чуттям продеклямував довгі уривки з поеми Т. Шевченка „Гайдамаки".

Решта програми складалась з музичних творів на слова Т. Шевченка, а саме: „Косар", композиція С. Людкевича і „Огні горять", музика І. Воробкевича в обробці С. Людкевича, з солями Івана Павлічки і Мирона Касіяна. Наступна точка „Хор бранців", з поеми „Гамалія", музика М. Лисенка, зробила особливе враження силою і вдалою інтерпретацією. Мило прозвучав соліст Омелян Татунчак.

Після вдало виконаного „Було колись", муз. Ф. Колесси, Леся Телега, голова 120-го Відділу СУА, подякувала в імені громади за досконале виконання програми, а двоє дітей піднесли квіти дириґентові і піяністці. Концерт закінчився чудово-ліричною композицією, з тонкими нюансами, „Садок вишневий" А. Гнатишина, з сольом Зенона Чорнобіля.

В обох частинах програми хор, дириґент і піяністка були тепло прийняті і цілком заслужено винагороджені довгими оваціями чисельно зібраною публікою. Треба відзначити динамічність, могутність і чудове пініссімо хору під майстерним керівництвом дириґента М. Длябоги.

ПЕРЕБУВАЮЧИ У ВАШІНГТОНІ, совєтський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе у переговорах з державним секретарем Джорджом Шулцом натякнув на те, що Совєтський Союз візьме до уваги можливість продовження військової допомоги ЗСА афганським повстанцям, після встановленої дати у теперішніх мирових переговорах. Це було одною із спільних точок між обидвома потугами, при чому уряд президента Роналда Регена настоював на військовій допомозі повстанцям, як довго Совєтський Союз дає зброю урядові в Кабулі.

Резолюція...

(Закінчення зі стор. 1)

ну ворожнечу між „братніми народами", тому проєкт резолюції, що тепер вплинула до американського Конгресу депутати до Верховної Ради УССР розглядають, як „зазіхання на дружбу народів СССР".

Вкінці вони уважають, що в обличчі позитивних відносин поміж ЗСА і СССР проєкт резолюції іде врозріз з тим процесом і тому вони протестують проти цього акту „грубого втручання у внутрішні справи УССР" і його засуджують.

В заключенні заява ще раз підкреслює бажання позитивного ділового діялогу поміж країнами, але лише тоді, коли країни не втручаються у внутрішні справи і мають повагу до тих цінностей, які кожна країна вибрала для себе.

Цю заяву підписало 10 депутатів 3-го березня 1988 року, між якими находяться прізвища Богдана Олійника, поета і секретаря Спілки письменників України, Євгена Станковича, секретаря правління Спілки композиторів України, Сергія Данченка голови правління Спілки театральних діячів України, Миколи Манойла, соліста театру опери і балету, Ярослава Підстригача, академіка і як звичайно, колгоспниці, робітниці, учителі та представники виробничого об'єднання.

Цілий...

(Закінчення зі стор. 1)

мі, де згоріла її студія з усіми декораціями і костюмами, і стверджує, що фінансовою базою для теперішньої вистави є ці гроші, які її учні призбирали після пожежі. Але у покритті великих видатків допомагає також Комітет 1000-річчя Християнства Ню Йорку, під протекторатом якого будуть вистави „Ярослав Мудрого", УАКРада, Стейтова рада мистецтва і місто Ню Йорк. Вона не забуває також згадати доброзичливости оо. Василіян, дирекгорки Академії св. Юра сестри Моніки і оо. парохів Патрикія Пащака та Христофора Войтини, ЧСВВ, що дозволили у своїх приміщеннях виконувати великі декорації для постановки цієї виїмкової п'єси.

Проби з акторами відбуваються також в церковних приміщеннях у Пластовому Домі і в УНДомі, бо немає дня, щоб Л. Крушельницька не зустрічалася із своїми молодими виконавцями та не вправляла з ними спільно та поодиноко над їхніми ролями.

Дивуємося, як може вона пололати всі завдання, але Л. Крушельницька лише тихо усміхається, і вияснює що допомагає їй при пробах її братаниця Христя Крушельницька, а в цілості вона має стільки доброзичливости, що це їй дає силу працювати.

Ще лише місяць ділить нас від того, щоб пережити висліди цілого великого зусилля, але ми надіємося, що ще зможемо заскочити на одну із проб та побачити молодих, як і професійних акторів в повній дії.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc

203 Second Avenue

New York, N.Y. 10003

ІЗ КИПРУ ІНФОРМУЮТЬ, що місцева поліція мусіла вживати сльозоточивий газ, воду й інші засоби, включно із стріляниною в повітря, щоб розігнати товпу палестинських демонстрантів, до яких долучились також кипрійські симпатики, які хотіли розірвати поліційний кордон і захопити будинок ізраїльської амбасади в столиці Кипру. До Нікосії були викликані додаткові поліційні підсилення, а також охоронці амбасади, вояки ізраїльської армії, готувались до розпачливого бою з кількома тисячами демонстрантів. В останній хвилині три пожежні автомобілі врізались в середину товпи і почали розганяти демонстрантів при допомозі сильних струй води. Решта „роботи" докінчили кадети з поліційної школи, які виловлювали малі групи демонстрантів і вивозили автобусами до позаміської тюрми.

ГОВОРЯЧИ ПРО ВЕЛИКЕ збільшення числа осіб, а в першу чергу вірменів, які стараються про виїзд до ЗСА, Адміністрація президента ЗСА Роналда Регена подасть до одобрення Конгресові пропозицію на збільшення еміграційної квоти зі Східньої Европи та Совєтського Союзу.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ закордонних зв'язків голосуванням 17 до 2 вирішила рекомендувати Сенатові ЗСА щоби одобрити американсько-совєтський договір, який пропонує ліквідування нуклеарних ракет середнього та близького засягів. Не зважаючи на те, деякі республіканські сенатори заявили, що виступлять проти цієї рекомендації на форумі Сенату, якщо й надальше буде прикріплена зобов'язуюча вимога, що президенти не можуть давати нової інтерпретації угоди без дозволу Сенату.

СОВЄТСЬКІ ГАЗЕТИ й інші засоби масової інформації пишуть й інформують більш відкрито, як перед тим, про події у Вірменії, Азербайджані, Прибалтиці й інших республіках, — каже кореспондент агентства Ассошиейтед Пресс Ендрю Кітелл. Він каже, що, наприклад, раніше жадна совєтська газета не вживала слово „страйк" у відношенні до розвитку подій в поодиноких національностевих республіках СССР. Тепер його часто вживають навіть пресове агентство ТАСС, говорячи про події в Нагірно-Карабахській області підкреслює претенсії вірменів, щоб цю область прилучити до Вірменської ССР. Дуже часто падають також слова „націоналіст", „націоналістичні настрої" тощо. Газета „Комсомольская Правда" пише також про безвиглядність ситуації у Степанакерті, де немає реальної надії на закінчення страйків, не зважаючи на розпачливі заходи центральної і місцевої влади. Як повідомляє газета „Советская Россія" такого спротиву серед робітників не зареєстровано в історії існування СССР.

Мистецьке оформлення ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

У книжці 16 новель.

Ціна $12.00. Пересилка $1.00.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Щайно появився з друку давноочікуваний другий том (з черги п'ятьох томів), які мають вийти до 1992 року

в АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

за редакцією **Володимира Кубійовича**

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ (G - K)

Діючий редактор **Данило Гузар-Струк**

Ціна 125.00 дол. з пересилкою

Видання University of Toronto Press, Торонто, Баффало, Лондон, 1988, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій. 737 стор. Видання багато ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами.

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Ню Джерзі обов'язані додати до ціни 6% стейтового податку

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Балтимор, Вашінґтон і Річмонд, Ва.

повідомляє, що

в суботу, 23-го квітня 1988 р., о год. 2-ій по пол. в приміщенні дому „Самопомочі"
239 South Broadway, Baltimore, Md

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

У Загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати та по два делеґати наступних Відділів:

Річмонд — 34, Вашінґтон — 15, Балтімор — 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії.
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних зборів

У зборах візьмуть участь

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Євген Іванців, головний радний УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ

Богдан Ясінський, *голова* **Остап Зинюк,** *секретар*
Семен Михайлишин, *касир*

Український Народний Союз
ПОШУКУЄ ДОСВІДЧЕНИХ

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці
Чикаґо, Ню Йорк, Торонто, Філядельфії, північного Ню Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами аґентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

Річні загальні збори УСВТ „Чорноморська Січ"

У суботу, 19-го березня ц.р., відбулися 64-ті з черги річні загальні збори УСВТ „Ч. Січ". Збори відкрив уступаючий голова Т-ва М. Стебельський, який привітав учасників, попросив вшанувати хвилиною мовчанки тих покійних членів, що померли в минулому році та перевів вибір президії зборів, до якої ввійшли: проф. М. Цяпка — голова, К. Гречак — заступник і мгр О. Труш — секретар.

Після відчитання і прийняття протоколу з минулорічних зборів, відбулося звітування уступаючої управи. Звітували: заступник голови і керівник спортової секції О. Твардовський, секретар О. Труш, фінансовий секретар господарської секції Д. Бобеляк, фінансова секретарка спортової секції Н. Бакун і на закінчення голова Т-ва М. Стебельський. Згідно з цими звітами в даний час УСВТ „Ч. Січ" начислює 139 старших членів і 112 молодших, які виявляють активність у шести діяльних спортових ланках. У діловому році було активних чотири дружини копаного м'яча, які протягом сезону здобули як в американських лігах, так і в рамках УСЦАК-Схід добрі успіхи. Між іншими, І-ша дружина здобула звання і трофей віцечемпіона І-ої дивізії Гарден Стейт ліги, чемпіонат Ню Джерзі, окремо округ Ессекс-Юніон-Морріс, першенства у двох турнірах в закритій залі і чемпіонат, трофей та найбільшу фінансову нагороду в вільному турнірі ДАБ. Юнаки здобули перше місце в турнірі Ігриш молоді, новацькі дружини І-ше і 2-ге місця в цих Ігрищах.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішно виступила у відбиванковій асоціяції америки жіноча відбиванкова дружина, що двократно здобула перші місця і трикратно четверті в офіційних турнірах ЮСВБА з участю 10-15 дружин Ню Джерзі-Ню Йорку.

В тенісі змагунки й змагуни ланки виступили в ряді американських турнірів, а також здобули звання чемпіонів у турнірах УСЦАК-Схід і УСЦАК.

Не менш успішно виступали плаваки й плавачки „Ч. Січі", вони здобули почесні місця в деяких американських змаганнях, як і УСЦАК-Схід, УСЦАК, де крім ряду індивідуальних нагород осягнули знову клюбову першість.

Шахісти Т-ва були учасниками ряду американських турнірів, в яких завоювали кращі місця (д-р О. Попович, С. Стойко). У 21-му чемпіонаті УСЦАК, що пройшов у Рочестері, С. Стойко вдруге у своїй шаховій кар'єрі і вдесяте для „Ч. Січі" здобув перше місце. Ґольфова ланка влаштувала 8-ий з черги річний турнір, в якому взяв участь 51 український гольфіст з різних стейтів Америки.

Для підготови і плянування спортово-виховної праці управа відбула усіх 41 тижневі сходини, з яких є написані протоколи. Крім того провідники і тренери усіх згаданих ланок витратили багато годин на вишколи і виступи дружин. Дуже успішно проведено 19-ту з черги Спортову школу, в якій взяло участь понад 140 учасниць й учасників. Завдяки кваліфікованому вишколові у цій Спортовій школі окремі ланки і дружини юнацтва мали кращі досягнення у своїх сезонах. Згідно з фінансовими звітами, уся ця спортова активність Т-ва потребувала значної суми грошей, понад 51 тисячу долярів. Найбільші суми пішли на конто влаштування Спортової школи, коло 27 тисяч, понад 17 тисяч витратила футбольна ланка, понад 3 тисячі — відбиванкова, понад 3 тисячі видання органу Т-ва журналу „Наш Спорт" і ін. З приходів найбільші суми, що пішли на покриття згаданих коштів, були з оплат за учасників у Спортовій школі, Коляда — понад 4 тисячі, із вступів на змагання І-ої дружини коло 3 тисячі, оголошення в журналі — понад 3 тисячі, членські вкладки, добровільні датки, розвагові імпрези і ін.

Звітодавці знову відзначили факт дальшого розпорошення нашого членства, що продовжували поселюватися в далеких провінційних містах. Окремі члени управи Т-ва під сучасну пору, наприклад, мешкають на віддалі по кілька десятків миль від дому Т-ва. Це утруднює працю в Т-ві, яка все таки завдяки великому ентузіязмові одиниць проходила досить успішно. Відзначено теж факт браку співпраці і плянування майбутнього громади зі сторони інших наших організацій, які теж переживають ці труднощі. Провід УСВТ „Ч. Січі" і „Січова фундація" пробували робити заходи щодо договорення спільної акції для набуття репрезентативного Культурно-Спортового Центру, подібно як зробили у Воррені Мишиґен, чи Філядельфії. На жаль виглядає, що місцеві організації не думають про майбутнє нашої громади.

УСВТ „Ч. Січ" і „Січова фундація" разом продовжуватимуть цю акцію, але рівночасно розглядатиме можливості набуття скромнішої посілости, якщо і в майбутньому не дійде до співпраці на терені громади.

Після дискусії над звітами Контрольна комісія уділила абсолюторію уступаючій управі з признанням. На внесок Номінаційної комісії збори перевибрали склад минулорічної управи з деякими змінами осіб в окремих ділянках. Голова — М. Стебельський, заступник і керівник спортової активности — О. Твардовський, 2-ий заступник — Є. Чижович, секретар — О. Труш, фінансовий госп. секції Д. Бобеляк, фінансова спорт. секції — Надя Бакун, англомовна секретарка — Христина Процюк, імпрезовий О. Напора, референт зовнішніх зв'язків Р. Пиндус, господарський референт П. Пікулович, член заступник — А. Воробець. Провідник І-ої футбольної дружини — В. Бакун, ІІ-ої — В. Науменко, І-ої новацької — Є. Бренич, ІІ-ої — д-р О. Кудрик, жіноча відбиванкова дружина — С. Гейлі, провідник тенісової ланки — д-р З. Матківський, шахів — д-р О. Попович, плавання — М. Бокало, гольфа — Ю. Тарасюк, наст. теніс — Ю. Храневич. Комітет коляди: Олена Колодій, Г. Вислоцька, Б. Ключник, Р. Пиндус. Комітет Спортової школи: М. Стебельський, О. Твардовський, М. Бокало, В. Василик, Х. Процюк. Контрольна комісія: інж. О. Сташків, П. Колісник, В. Василак. Товариський суд: Л. Лапичак-Лесько, Я. Олесницька, Л. Рудзінський. Правний дорадник — адв. Н. Олесницький.

Після закінчення порядку нарад відбулося скромне прийняття, товариські гутірки учасників зборів.

(от)

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Твердого Вугілля

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 10-го квітня 1988 р. о год. 2-ій по пол.
в St. Michael's Church Hall, Frackville, Pa.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати та по-два делеґати наступних Відділів

Бервик, 164 і 333
Фраквілл, 242, 382
Фріленд, 429
Магоней Сиґі, 305
Мек Аду, 7
Майнерсвілл, 78, 129, 265
Мт. Кармел, 2
Шамокін, 1
Шенандога, 98
Ст. Клер, 9, 31, 228
Лігайтон, 389

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір призедії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного касира УНС УЛЯНИ ДЯЧУК
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

Уляна Дячук, головний касир УНС

Тимко Бутрей, *голова* **Йосиф Сидор,** *поч. гол.*
Адольф Словік, *касир* **Галина Словік,** *секретар*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в середу, 20-го квітня 1988 р., год. 7-ма веч.
у Пластовій Домівці
при 3355 Dandurand Street, Rosemont, Montreal

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

У Загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати та по два делеґати наступних Відділів

434, 448, 465, 471, 473, 474 і 492

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних зборів

У Зборах візьмуть участь

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Текля Мороз, головна радна УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ

Текля Мороз, *голова* **Микола Перейма,** *секретар*
Олександра Дольницька, *організ. реф.* **Богданна Яворська,** *касир*

● НА ПРОДАЖ ●

З НАГОДИ 988-1988
ВСІ книжки по $1.00
ПИШІТЬ ПО КАТАЛОГИ:
M. S. CZARTORYSKY
200 East 5th Street 4-B
New York, N.Y. 10003

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У статті С. Караванського „Чи дозріли ми виправляти Голоскевича?" („Свобода" ч. 51 з 17-го березня ц.р.) трапилися такі помилки: У переліку слів з м'яким „Л" замість „ляпас" слід читати „лямпас" (стор. 2, четверта шпальта статті), у посиланні на „Словник української мови" замість „порядок денний", рідко 'повістка дня' " слід читати " 'порядок денний' ", рідко 'повістка денна'", (стор. 3, друга шпальта статті). — Ред.

Світло...

(Закінчення зі ст. 2)

І коли вона буде, то і всі ті, хто сьогодні вагається, і ті, хто сьогодні роздирає ризи Розп'ятої, зголосяться смиренно до неї і увірують. І залежить це, кінець-кінцем, тільки від одного. Від того, що ми прочитали в Великій і Простій книзі: від нашої віри, від нашої твердости, від постійности, вірности і людяної любови нашої. Від того, чи зуміємо ми зберегти і дійовою пронести віру нашу, поєднавши її з знанням, з тверезим розумом, з культурою і наукою, з широтою людської душі, в якій поєднані сили людського розуму і надлюдської, божественної віри.

У ті дні, коли світ святкує перемогу Христового Воскресення, ми знаємо: наше світло ще оточене ніччю, ще не явне для всіх. Ми несемо його в душах наших. Ніч здається чорнішою перед світанням. Але ми знаємо і те, що світло вночі вже горить, що воно розгоратиметься чимраз сильніше і ніяка людська сила не спроможна буде його загасити. І тоді від наших рук, — а за нами піде і оспалий покищо світ, — загине новий Вавилон. Явною для всіх стане правда нашого воскресення, сьогодні відкрита ще не багатьом вірним, чиє число більшає з дня на день.

НАБУДЬТЕ ДОЗВІЛ НА ПРОДАЖ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ!

Вже сьогодні почніть нову кар'єру професійного консультанта УНСоюзу в справах забезпечення!

КУРС ПОЧИНАЄТЬСЯ

у вівторок, 12-го квітня 1988 року і буде продовжуватися кожного вівтірка в год. 7-ій веч. в головній Канцелярії УНСоюзу до 10-го травня 1988 року.

UNA HOME OFFICE
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302 ■ Tel.: (201) 451-2200

Зголошуватися до **МИКОЛИ БОЙКА**

Нам потрібно продавців забезпечення, затруднених на повний і неповний час!

(КУРС ЗАПЛЯНОВАНИЙ ДЛЯ ОСІБ З НЮ ДЖЕРЗІ, ПЕНСИЛЬВАНІЇ, ДЕЛАВАРУ І МЕРИЛЕНДУ)

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 8

Ім'я, місцевість	Сума
В. Семенина, Гемптон	42.00
Я. Зайшлий, Монтреаль	30.00
І. Старощак, МекКіз Ракс	25.00
д-р С. Тимків, Селсбири	25.00
д-р М. Новосад, Ельґін	22.00
Л. Флюнт, Каламазу	22.00
З. Береза, Тінек	20.00
М. Бурбан, Чикаґо	20.00
В. Вронський, Ґрін Ловн	20.00
П. Новаченко, Елькгарт	20.00
Самопоміч, Ню Йорк	20.00
М. Головатий, Чикаґо	15.00
К. Денисенко, Вашінґтон	13.00
М. Артимів, Філядельфія	12.00
В. Бойко, Джерзі Сиґі	12.00
В. Босси, Галидей	12.00
Я. Гречка, Філядельфія	12.00
П. Іваш, Маямі	12.00
Л. Ласій, Гакеттставн	12.00
М. Майорчак, Геркімер	12.00
І. Попадинець, Кенкакі	12.00
П. Слободян, Кларк	12.00
о. Т. Дурбак, Кай Фоллс	10.00
В. Микитюк, Ґловерсвілл	10.00
М. Салдан, Мавнтейн Джанкшен	10.00
А. Шалай, Ірі	10.00
А. Юриняк, Лос Анджелес	10.00
Р. Біловус-Кратко, Лейквуд	7.00
І. Гайда, Істон	7.00
І. Волосенко, Сен - Рафаель	7.00
Е. Головата, Севен Гіллс	7.00
М. Гук, Ст. Пол	7.00
Л. Музика, Ірвінґтон	7.00
В. Семків, Чикаґо	7.00
М. Хома, Балтимор	7.00
К. Боднарчук, Асторія	5.00
М. Гуцал, Палатайн	5.00
М. Корінець, Лос Анджелес	5.00
М. Приходько, Філядельфія	5.00
Н. Пелех, Вестон	5.00
Е. Рубчак Єнсен, Напанок	5.00
Л. Рудакевич, Чикаґо	5.00
М. Солиха, Ню Йорк	5.00
Р. Шумило, Лексінґтон	5.00
М. Коваль, Чикаґо	4.00
А. Тимощук, Стратфорд	4.00
М. Сем'янчук, Ривер Форест	3.00
В. Басічинський, Мельроз	2.00
Я. Білик, Чикаґо	2.00
І. Біскуп, Статен Айленд	2.00
Й. Богданик, Чикаґо	2.00
А. Бондаренко, Філядельфія	2.00
О. Борачок, Спрінґфілд	2.00
С. Вищинський, Філядельфія	2.00
С. Воробець, Чикаґо	2.00
д-р В. Годинський, Міннеаполіс	2.00
М. Голінко, Трентон	2.00
Г. Ґлавацький, Парма	2.00
М. Дмитрів, Вайтсборо	2.00
Я. Ісаїв, Філядельфія	2.00
О. Квітковський, Воррен	2.00
М. Кудрик Кейс, Апопка	2.00
М. Киник, Парма	2.00
П. Кіцила, Чикаґо	2.00
А. Климко, Ґери	2.00
Т. Коваль, Вебстер	2.00
В. Когутяк, Ютика	2.00
Р. Кокольський, Медисон	2.00
Я. Кришталович, Клівленд	2.00
А. Крупський, Дітройт	2.00
А. Куцан, Спрінґфілд	2.00
Т. Кушнір, Гемтремк	2.00
П. Малешик, Мт. Проспект	2.00
Е. Марущак, Ля Верн	2.00
М. Мартинович, Філядельфія	2.00
В. Мартиновський, Лонг Айленд Сиґі	2.00
П. Матичак, Маямі Біч	2.00
В. Мацків, Мт. Клеменс	2.00
М. Медвідь, Ст. Пітерсбурґ	2.00
М. Міц, Стов	2.00
А. Наливайко, Янґставн	2.00
І. Несторович-Лімберґер, Н. Бренфорд	2.00
А. Ніцпон, Норт Порт	2.00
А. Пакуляк, Міннеаполіс	2.00
д-р М. Пан, Ліндгирст	2.00
І. Пиртко, Філядельфія	2.00
Р. Поголек, Вінтер Парк	2.00
В. Полец, Міннеаполіс	2.00
П. Саґал, Гантер	2.00
С. Саґата, С. Гемптон	2.00
Г. Самутин, Колюмбія	2.00
М. Сенищак, Аліквіппа	2.00
А. Соколів, Гемтремк	2.00
М. Токар, Сиракюзи	2.00
І. Труш, Вест Істон	2.00
М. Фаріон, Парма	2.00
Г. Фірман, С. Озон Парк	2.00
Н. Червінський, Рочестер	2.00
С. Чміль, Еддисон	2.00
Н. Ясінський, Мілвокі	2.00

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

● SERVICE ●

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

● BUSINESS SERVICE ●

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
$2.10
(Включена достава і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціни відповідають мінімальному курсові іноземної валюти і підлягають будь-яким оподаткуванням і змінам що можуть статися до вручення.
ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗИ.
ВСІ ПЛАТНОСТІ ПОВНІСТЮ ҐАРАНТОВАНІ.
ВАМ ПОСИЛАЄТЬСЯ РОЗПИСКА.
ЛІЦЕНЗОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ЗАПОРУКОЮ.
GRAMERCY SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est 1947

● РІЗНЕ ●

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ,
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 - 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол.
На бажання і для виґоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

● РІЗНЕ ●

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to: **Single Ukrainians**
P.O. Box 24733
Phila., Pa. 19111

HELP WANTED

Український Інститут Америки пошукує
СЕКРЕТАРКУ
Знання української і англійської мов. Навчимо працювати на компютері. Прошу дзвонити:
(212) 288-8660
або писати на адресу:
2 East 79th Street
New York, N.Y. 10021

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі з Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Avenue, Brooklyn, N.Y.
(718) 388-4416

HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
(516) 481-7460
24 HOURS A DAY